

[Rasmussen (Gylling).]

som paa dette Omraade har vist sig saa voldsom i sin Maade at tage Sagerne paa. De Herrer taler, som om de repræsenterede den danske Bondestand og ingen andre gjorde det. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er en stor Overdrivelse af de Herrer. Man vil allerhøjest kunne sige, at de i Øjeblikket repræsenterer Halvparten af den danske Landbostand. De andre Partier har ogsaa Landmænd, Socialdemokratiet har, vi har, de Konservative har, og Det frie Folkeparti har vel næsten ikke andet. Naar vi lægger det sammen, tror jeg nok, man har Lov til at mene, at Venstre allerhøjest repræsenterer Halvparten af danske Landmænd. Ikke desto mindre staar de Herrer op her den ene efter den anden og præsenterer sig som Landbrugets eneste Repræsentanter. De Herrer skulde se at kravle lidt ned af denne Fløj, der kan de alligevel ikke holde sig ret længe.

De Herrer misforstaar ogsaa Tilbudet, for det er ikke et Tilbud alene til Venstre, det er et Tilbud til den danske Bondestand, og de kan ikke afvise Tilbudet om Samarbejde paa Landbostandens Vegne, det har de Herrer ingen Kompetence til. Vi er saa mange andre ud over den Halvdel, de højest regnet repræsenterer, der har Lov til at tale med. De Herrer staar imidlertid her op den ene efter den anden og fremstiller Venstre som en ombejlet Brud og taler om Frieri i højeste Potens. Jeg kan dertil sige, at jeg tror ogsaa, de misforstaar dette noget. Det er jo saadan, at hvis en gammel Jomfru faar et venligt Ord med paa Vejen, tror hun, det gælder Ægteskab for alle Dage. Det er i Almindelighed en Misforstaaelse, det tror jeg ogsaa, det bliver her for Venstres Vedkommende.

Vil Venstre endelig ikke samarbejde, ja, saa er der ikke noget at gøre derved. Jeg tror, at Samarbejde kan indledes alligevel. Venstrepartiet skulde tænke en lille Smule paa det Parti, der sidder længst nede til højre i Salen. Det kan være, at det just ikke i de senere Dage har vist sine gode Sider, men naar den sidste Kødret er serveret — og den lille Gullaschret, der blev serveret forleden Dag, er formodentlig Slutningen paa Kødhistorien — kunde det være, at dette Parti, som unægtelig paa visse Omraader har mere Forstaaelse af Samarbejde med det store Arbejderparti end Venstre har, ogsaa kunde tages med i Samarbejdet. Jeg tror i alt Fald ikke, det kan være daarligere end det, man lover fra Venstres Side.

De Herrer stiller det op, som om de Vilkaar, der bliver budt dem for Samarbejde,

er saa ganske uantagelige, og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, der plejer at lægge sig nogenlunde langt ud til den Side, paastod i en Tale, han holdt forleden — det findes Sp. 222 —, at Venstre for at gaa ind i Samarbejde ikke kan „give Afkald paa sin Frihed og Selvbestemmelsesret i Bedrift og Produktion“. For det første vil jeg dertil sige, at der er ingen, der har krævet, at Venstre skal give Afkald paa sin Frihed eller Selvbestemmelsesret, men for det andet er det sidste „i Bedrift og Produktion“ ikke et Krav, der er blevet stillet af Regeringspartierne, men det er et Krav, som skyldes Vilkaarene, som de nu engang er, det er et Krav, som udefra er blevet os paatvunget, baade det danske Landbrug og Venstre og os alle, og det maa Venstre ogsaa begribe. Det er derfor kun tomme Ord, naar man fortæller, at den Slags Ting skulde være Betingelse for et Samarbejde under den nuværende Regering.

Jeg vil aldeles ikke slutte med en Opfordring til Venstre om Samarbejde, for efter de Udtalelser, der er fremsat her i de sidste Dage, tror jeg, det er haabløst, men jeg vil præcisere, at Statsministerens fremrakte Haand ikke skal forstaas saaledes, at det er en Betingelse for at være Bønder, at det er Venstremænd. Jeg tror, Bønderne i dette Land i stor Udstrækning er klar over, at hvis man vil have noget ud af det, og hvis en Lovgivning, der kan gavne det danske Landbrug, skal gennemføres, kan det kun gøres i Samarbejde med det store Arbejderparti, og det tror jeg, vi ogsaa kan være tjent med.

Laurits Pedersen: Jeg vil tillade mig at fremdrage nogle Ting angaaende Forholdene herinde paa Rigsdagen. Der er her i Rigsdagsbygningen stillet mange udmærkede Ting til Raadighed for Medlemmerne: Bibliotek, Læseværelse, Radioværelse, Udvalgsværelser og meget andet; men der er en Ting, man har glemt at tage Hensyn til i denne Bygning, hvor der er saa gode Pladsforhold, det er, at vi Medlemmer fra Provinsen praktisk talt opholder os her i Bygningen fra om Formiddagen til Sengetid, og alligevel har vi ikke noget virkeligt Opholdsværelse, en Dagligstue. De større Partiers Partiværelser egner sig absolut ikke til Opholdsværelser. For Finansudvalgets Medlemmer, Statsrevisorerne og Partiernes Ledere er der stillet Værelser til Raadighed, og jeg haaber derfor, at denne min spagfærdige Henstilling om at stille et Opholdsværelse til Raadighed for de Medlemmer, der er henvist til at bo paa Hotel herinde og